

Добро или Зло Разказ

Всеки мой ден е изпълнен с пожелание за добро. Какво да направя, за да се почувства някой по-щастлив? Моето щастие е в радостта на другите. Доброто е очарователно, красиво. Съществува и злото. Без едното никога няма да го има и другото. По света има много зло. Често се сблъсквам със злината. Има хора, които постъпват зле с беззащитните. Питам се може ли доброто да победи злото? Аз и моите приятелки помагаме винаги, когато можем за тази победа.

В един слънчев ден аз и приятелката ми Лили решихме заедно да излезем да се поразходим. Отидохме в парка, гледахме животните, люляхме се на люлките, карахме колелета, говорихме си... накрая огладняхме. Тръгнахме да търсим магазин. Видяхме един и влязохме в него. Бях толкова гладна, че щях да изям всичко около мен. Вземех си по нещо и тръгнахме да търсим касите. Докато обикаляхме видяхме един възрастен човек, който се опитваше да вземе това, което искаше, но не успяваше. Ние му помогнахме да го вземе. Човекът ни благодари и той тръгна към касите. Отново се срещнахме, когато трябваше да си платим покупките. Пред нас стоеше същия човек. С Лили чакахме търпеливо да дойде нашия ред и си говорехме за наши неща - какво ще правим като излезем от магазина, кое е добро, кое е зло...

Пред нас беше човекът, на който помогнахме. Дойде неговият ред. Забелязах, че продавачката сметна по-висока цена от цената на продуктите, които носеше човекът. Бях безсилна да помогна на невинния човек. Не можех да кажа нищо и да го защита. Жената можеше да отрече истината и да обвини мене. Нямах да помогна само щях да усложня ситуацията. Моето желание да направя добро щеше да предизвика скандал.

Излязохме от магазина. Чувствах се много зле. Искях да намеря човека и да му кажа, за несправедливото отношение към него, но той си беше тръгнал. Нямах как да го открием.

Аз и моята приятелка останахме разочаровани от постъпката на жената, но бяхме безсилни пред злото.

На следващия ден беше понеделник и трябваше да ходим на училище. Станах, измих си зъбите, облякох се, закусих и излязох. Всяка сутрин се чакахме с Лили пред магазина до нас. Видяхме се и тръгнахме за училище. Докато вървахме, си говорехме за вчерашната случка. Неусетно стигнахме в училище. Влязохме в класната стая. Всички бяха в добро настроение. Само ние с Лили бяхме тъжни. В междучасието всички излязоха навън само ние не. Стояхме усамотени и мълчаливи. Учителката ни забеляза и ни попита:

- Момичета, какво става? Какво има? Защо сте мълчаливи? Изглеждате тъжни! Страните от съучениците си.

-Добре сме, госпожо! Не сме се карали с никого. – казах аз.

Лили не се стърпя и добави:

- Госпожо, вчера ни се случи нещо неприятно. Искаме да споделим за случката.

Разказахме всичко, което преживяхме заедно. Нашата госпожа ни каза, че сме постъпили правилно. Тогава дойде и психологът на училището. Разказахме отново случилото се вчера. И психологът се съгласи с нас и потвърди, че сме постъпили правилно. Каза ни, че няма как да се чувстваме добре, когато сме станали свидетели на несправедливо отношение към невинен човек. Чухме мненията на нашите учителки, които са важни за нас и се успокоихме. Излязохме навън при съучениците си по-спокойни. Разбрахме, че доброто не винаги може да победи злото.

Няма да я забравя никога тази случка, която беше в полза на продавачката, но не и на възрастния човек. Колко много искахме да помогнем! Да направим нещо хубаво в полза на хората! Добро и зло! Трудна борба!

Ада Селим Селим
област Разград, община Разград, град Разград
ЦПЛР-ЦУТНТ
6 клас,
ръководител Ренета Маринова